

بررسی آلیاژهای پلی وینیل کلرید و لاستیک نیتریل

Investigation of Polyvinyl Chloride and Nitrile Rubber Blends

محمود محرابزاده^۱، سعید بختیاری^۲، عبدالصمد زرین قلم^۳

۱- پژوهشگاه پلیمر ایران؛ ۲- مرکز تحقیقات ساختمان و مسکن؛ ۳- دانشگاه تربیت مدرس، دانشکده فنی و مهندسی

دریافت: ۷۶/۱۱/۸، پذیرش: ۷۶/۱۲/۲۳

چکیده

در این پژوهش امتزاج پلی وینیل کلرید و لاستیک نیتریل دارای ۳۴ درصد آکریلونیتریل بررسی و درباره مشخصات آلیاژهای حاصل از آنها مطالعه شده است. علاوه بر این، آثار درصد لاستیک نیتریل، پرکننده کلسیم کربنات و نرم کننده دی اکبیل فلات و اثر پخت دینامیک لاستیک روی آلیاژ آزمایش و بررسی شده است.

برای بررسی امتزاج پلیمری دو پلیمر PVC و NBR اساساً از روش DMTA استفاده شده که برای هر آلیاژ تنها یک دمای انتقال شیشه‌ای مشاهده شده است. این موضوع، اشاره بر امتزاج پلیمری دو پلیمر دارد. نتایج آزمایشها نشان می‌دهد که با افزایش درصد NBR در آلیاژ، استحکام کششی کاهش و افزایش طول نهایی افزایش می‌یابد. یشتر نمونه‌ها به علت نرمی در دمای محیط شکسته نشدند. ضمناً، مشاهده شد که با افزودن لاستیک نیتریل به پلی وینیل کلرید مقاومت آن در برابر سوختنها بطور محسوسی افزایش می‌یابد. نتایج آزمایشها نشان می‌دهد که پخت دینامیک لاستیک می‌تواند برخی از خواص آلیاژ را بهبود بخشد. با تغییر دادن درصد مواد NBR، CaCO₃ و DOP در آلیاژ، اثر آنها بر خواص مکانیکی، رفتار گرمایی و دوام در برابر سوخت بررسی و گزارش شده است.

واژه‌های کلیدی: آلیاژ پلیمر، پلی وینیل کلرید، لاستیک نیتریل، امتزاج پلیمری، رفتار گرمایی

Key Words: polymer blend, polyvinyl chloride, nitrile rubber, miscibility, thermal behaviour

آلیاژهای پلی وینیل کلرید و لاستیک نیتریل انتشار یافته [۱-۴]. امت [۲] با مجموعه آزمایشها نشان داد که افزودن لاستیک نیتریل به پلی وینیل کلرید باعث بهبود خواص مقاومتی آن در برابر اوزون و پرتوهای فرابنفش و همچنین مقاومت در برابر پارگی و ترکهای خمی می‌شود. قبل از آن گزارش شده بود که NBR را می‌توان به عنوان ماده نرم کننده در PVC بکار برد [۵].

امتزاج پلیمری پلیمرها برای نخستین بار در سیستمهای PVC-NBR مشاهده شد [۶]. در مطالعات مختلف بر اساس روش‌های آزمایش گوناگون و در ترکیب درصدهای مختلف، این آلیاژها به صورت جزئی یا کلی امتزاج پلیمر یا کاملاً امتزاج ناپلیمر گزارش شده‌اند.

مقدمه
مدتهاست که آمیختن پلیمرها به عنوان راهی مهم برای تولید محصولات پلیمری جدید شناخته شده است. بدون شک، موفقترین آلیاژهای پلیمری از نظر تجاری پلاستیکهای چقرمه شده بالاستیک‌اند که با تولید محصولات پلی‌استیرن با ضریب پلیمری زیاد (HIPS) و آکریلونیتریل-بوتاکسی‌ان-استیرن (ABS) در اوخر دهه ۱۹۴۰ به بازار معرفی و عرضه شدند [۱].

آلیاژهای PVC-NBR، که در دهه ۱۹۴۰ در مقیاس تجاری تولید شدند، در ابتدا بسادگی به عنوان نوع ویژه‌ای از لاستیک نیتریل مورد استفاده قرار گرفتند. طی آن سالها، نتایج تحقیقات مختلفی درباره

دقیقه NBR به مقدار لازم به مخلوط کن اضافه گردید و زمان اختلاط برای تمام نمونه‌ها بطور یکسان ۸ دقیقه درنظر گرفته شد.

مقدار گشناور در اکثر نمونه‌ها در حدود دقیقه پنجم به يك مقدار ثابت می‌رسید. بنابراین، در ۳ دقیقه بعدی اختلاط در مقدار گشناور ثابت انجام شد که نشان دهنده اختلاط خوب و بدست آمدن نمونه‌های همگن است.

در این پژوهش، امتزاج پذیری پلیمرهای PVC و NBR-۲۴ با DMTA بررسی شده و همچنین، رفتار گرمایی و خواص فیزیکی-مکانیکی آلیازها با تغییر درصد مواد تشکیل دهنده مطالعه و گزارش شده است.

تجربی

نتایج و بحث

خواص مکانیکی

در این بخش اثر مقدار NBR، افزایش کلسیم کربنات، مقدار DOP و اثر پخت لاستیک بررسی می‌شود.

اثر مقدار NBR

نتایج آزمایش خواص مکانیکی در جدول ۱ ارائه شده است. در نمونه‌های ۱ تا ۷، درصد لاستیک نیتریل متغیر و سایر اجزاء ثابت نگاه داشته شده است. با افزایش NBR استحکام کشش کاهش و ازدیاد طول نهایی افزایش یافته است، بطوری که استحکام کششی از ۲۱ MPa در نمونه ۱ به $7/5$ MPa در نمونه ۷ کاهش و ازدیاد طول نهایی مربوط از ۹۳ درصد به ۲۷۰ درصد افزایش یافته است. کاهش استحکام کششی به دلیل کمتر بودن استحکام کششی لاستیک نیتریل نسبت به پلی وینیل کلرید است. همچنین، افزایش درصد ازدیاد طول نهایی به دلیل خاصیت نرم کنندگی و کشسانی در آلیاز به دلیل وجود NBR است. در عین حال، ازدیاد طول نهایی تا حدود ۲۷۰ درصد در نمونه ۷ مؤید وجود پیوستگی و چسبندگی خوب در آلیاز و به عبارتی امتزاج پذیری بین پلی وینیل کلرید و لاستیک نیتریل است. همان‌گونه که از نتایج دیده می‌شود، سختی نمونه‌های ساخته شده با افزایش درصد NBR کاهش یافته است. علت این موضوع نیز خاصیت نرم کنندگی لاستیک نیتریل در ماتریس پلی وینیل کلرید است. از نتایج عددی همچنین مشخص می‌شود که کاهش سختی نمونه‌های افزایش درصد NBR تقریباً خطی است.

اثر افزایش کلسیم کربنات

با بررسی نتایج معلوم می‌شود که افزایش پرکننده اثر منفی چندانی روی نتایج نداشته است. در عین حال، رابطه یا روند مشخصی هم بین خواص مکانیکی و درصد پرکننده‌ها مشاهده نمی‌شود. از این‌رو، همان‌گونه که شوارتر گزارش کرده است [۷]، تعیین درصد پرکننده به کاربرد و شرایط مصرف مخصوص بستگی دارد. در مواردی که کاهش قیمت مورد نظر باشد با توجه به قیمت کم کلسیم کربنات می‌توان

برای ساخت آلیازها از PVC نوع تعییقی با مقدار K برابر ۶۵، محصول پتروشیمی بندر امام، NBR دارای ۳۴ درصد آکریلوئیتریل با نام تجاری سورورن N۲۲۴۵، محصول شرکت ایتالیایی آنی کم، دی‌اکتیل فلاتات (DOP) با ضرب شکست ۱/۴۶، محصول صنایع شیمیایی فارابی و پایدارکننده Ba/Zn، محصول شرکت هوخت آلمان استفاده شد. استشاریک اسید و سایر مواد مصرفی از بازار تهیه شدند.

دستگاهها

برای اختلاط مواد از مخلوط کن داخلی هکه مدل HBI System ۹۰ استفاده شد. برای بررسی رفتار گرمایی آلیازها از دستگاه‌های DMTA و DSC-TG مدل STA ۶۲۵ ساخت شرکت انگلیسی پلیمر لاب و برای آزمایش سختی از سختی سنج ساخت شرکت آلمانی زوینیک مطابق استاندارد ASTM D ۲۲۴۰ استفاده شد. برای اندازه گیری استحکام کششی مطابق با استاندارد ASTM D ۴۱۲ روش A و تعیین ازدیاد طول نمونه‌ها از دستگاه یونیورسال ۱۰ kN مدل AMSLER S۳۶۰ ساخت شرکت انگلیسی میکروسکوب الکترون پویشی مدل نظر گرفت. همه دستگاه‌های مورد استفاده بجز موردهی که مشخص شده است در پژوهشگاه پلیمر ایران موجود است.

روش آماده‌سازی

برای انجام مطالعات موردنظر، به عنوان مبنای کار یک فرمولبندی نوع صنعتی PVC با نسبت وزنی 100 phr PVC، $2/5 \text{ phr}$ DOP، 10 phr CaCO_۳ و $4/5 \text{ phr}$ استشاریک اسید در نظر گرفته شد. نمونه‌های آزمایشی با افزودن NBR به نسبتی مختلف به شرح جدول ۱ ساخته و آزمایش شدند.

برای ساخت نمونه‌ها، ابتدا کلیه مواد به غیر از NBR طبق فرمولبندی موردنظر در یک بشر توزین و به صورت دستی تا حدودی مخلوط شدند. سپس، مخلوط این مواد به درون مخلوط کن منتقل شد و اختلاط در دمای 160°C و با سرعت ۶۰ rpm انجام گرفت. پس از ۳

جدول ۱- فرمولیندی و خواص مکانیکی نمونهها (کلیه نمونه‌ها دارای phr ۴/۰ استاریک اسید و phr ۲/۵ پایدارکننده نوع Ba/Zn نیز بودند).

دمای انتقال شیشه‌ای (°C)	خواص مکانیکی			مقدار مواد مصرف شده (phr)				نمونه
	سختی (شور A)	ازدیاد طول (%)	استحکام کششی (MPa)	CaCO ₃	DOP	NBR	PVC	
۳۸/۸	۹۳	۹۳	۲۱	-	۲۴	۰	۱۰۰	۱
۲۲/۲	۹۱	۹۶	۱۷	-	۲۴	۵	۱۰۰	۲
۲۰/۱	۸۸	۹۸	۱۵	-	۲۴	۱۰	۱۰۰	۳
۲۴/۵	۸۵/۵	۱۷۸	۱۲	-	۲۴	۲۰	۱۰۰	۴
۱۵/۵	۷۹	۱۹۱	۱۰	-	۲۴	۴۰	۱۰۰	۵
۷/۹	۷۴	۲۰۰	۸	-	۲۴	۶۰	۱۰۰	۶
-۴/۲	۶۳	۲۷۰	۷/۵	-	۲۴	۱۲۰	۱۰۰	۷
۴۲/۰	۹۲	-	۱۸	۲۰	۲۴	۰	۱۰۰	۸
-	۸۵	۱۸۶	۱۴	۱۰	۲۴	۲۰	۱۰۰	۹
۲۸/۷	۸۶	۱۳۸	۱۴	۲۰	۲۴	۲۰	۱۰۰	۱۰
-	۸۵	۱۵۲	۱۳	۳۰	۲۴	۲۰	۱۰۰	۱۱
-۴/۲	۶۰	۲۴۹	۱۰	۲۰	۲۴	۱۲۰	۱۰۰	۱۲
۴۴/۴	۹۵	۱۹۱	۱۶	۲۰	۲۰	۲۰	۱۰۰	۱۳
۵۷/۲	۹۶	۱۲۲/۵	۲۶	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰۰	۱۴
۶۹/۷	۹۶	۶۵	۲۵	۲۰	۰	۲۰	۱۰۰	۱۵
-	۷۴/۵	۳۰۷	۱۳	۲۰	۰	۱۲۰	۱۰۰	۱۶
-	۹۵	-	۱۹/۵	۲۰	۲۴	۰	۱۰۰	۱۷
-	۸۹	-	۱۶	۲۰	۲۴	۲۰	۱۰۰	۱۸
۳۹/۵	۸۳	۴۴	۵	-	۲۴	۲۰	۱۰۰	۱۹
۲۶/۹	۷۹	۸۸	۶	-	۲۴	۶۰	۱۰۰	۲۰
۴۲/۹	۸۸	۶۸/۵	۷	-	۲۴	۲۰	۱۰۰	۲۱
۲۲/۰	۶۷/۵	۱۱۶	۸	-	۲۴	۶۰	۱۰۰	۲۲

الف: دارای phr ۱۰ کندرسوزکننده Sb_۲O_۳; ب: شبکه‌ای شده بطور دینامیک با ۲٪ بروکسید (DCP) و ج: شبکه‌ای شده بطور دینامیک با ۱٪ بروکسید (DCP).

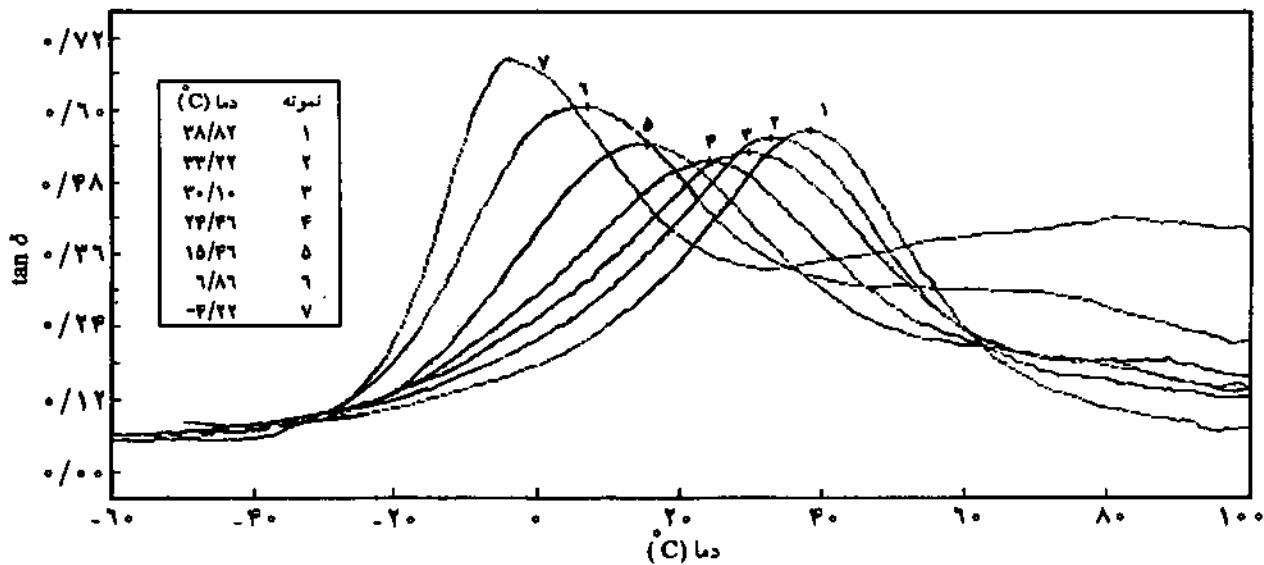
محصول در برابر گرما و حلالها شده و از سوی دیگر، باعث حفظ DOP در ماتریس و جلوگیری از مهاجرت آن می‌گردد.

از آن استفاده کرد و اثر چندانی روی خواص ندارد.

اثر مقدار DOP

برای بررسی این موضوع از روش پخت دینامیک استفاده شد. نمونه‌های ۱۹ و ۲۰ حاوی ۲ درصد و نمونه‌های ۲۱ و ۲۲ دارای ۱ درصد عامل پخت DCP نسبت به وزن لاستیک‌اند. ابتدا، NBR به مقدار لازم به مدت ۴ تا ۵ دقیقه با عامل DCP در دمای ۸۰°C مخلوط شد که در این شرایط مطابق انتظار پخت روی نداد. سپس، به مقدار لازم از این لاستیک با آلیاز PVC در شرایط مشابه با نمونه‌های قبلی یعنی در ۱۶۰°C و ۶۰ rpm مخلوط گردید. در نمونه‌های ۱۹ و ۲۰ که دارای

کاهش مقدار DOP در نمونه‌های دارای NBR باعث کاهش ازدیاد طول نهایی، افزایش استحکام کششی و سختی به میزان محسوس شده است. خاصیت نرم کننده‌گی DOP در ماتریس پلی وینیل کلرید پیشتر از اثر مشابه ناشی از لاستیک نیتریل است. این پدیده حتی در نمونه‌های ۱۲ و ۱۶ که فاز غالب NBR است نیز مشاهده می‌شود. بنابراین، با توجه به قیمت پیشتر NBR استفاده از آن به عنوان جایگزین DOP درست نیست. اما همان طور که کاب [۸]، سن [۹]، دوال [۶] و مانوژ [۱۰] اظهار داشته‌اند، جایگزینی قسمتی از آن باعث بهبود خواص گرمایی و دوام

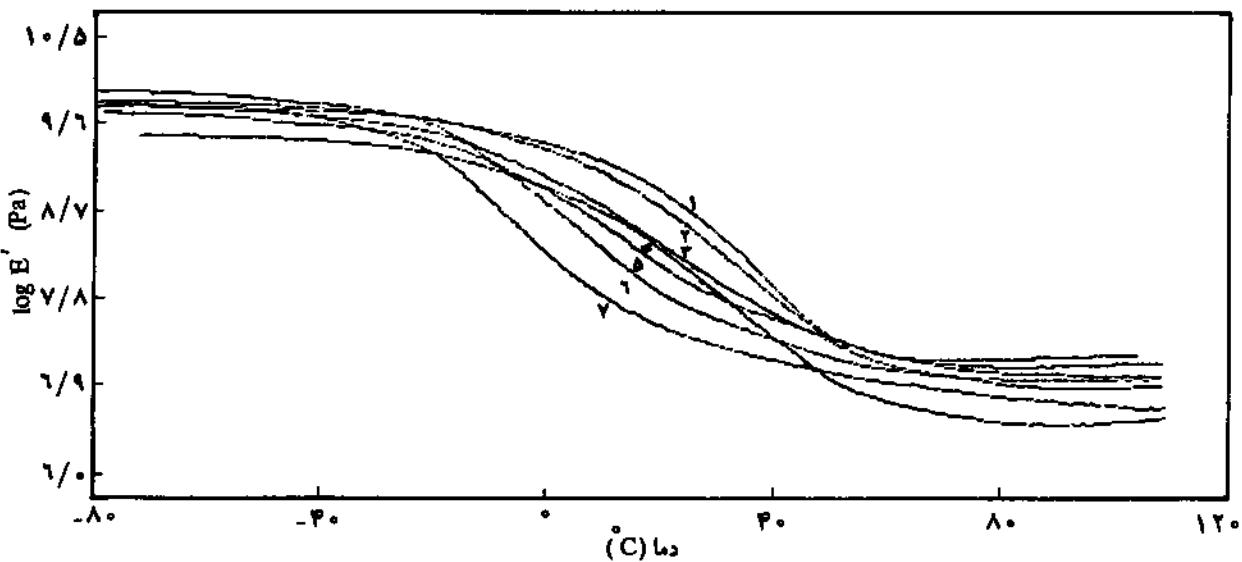

شکل ۱ - مقایسه دمای انتقال شیشه‌ای نمونه‌ها بر حسب درصد NBR موجود در آنها.

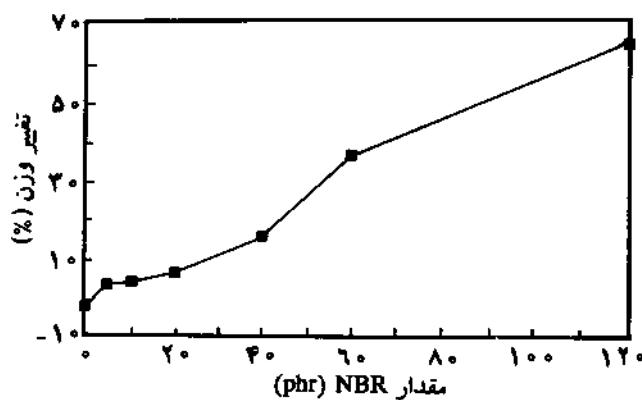
شبکه‌ای شدن در آلیازهای با درصد زیاد لاستیک نسبت به آلیازهای دارای درصد کم لاستیک خواص بهتری را نتیجه می‌دهد. این موضوع با نتایجی که قلاگرارش شده است [۱۱] مطابقت دارد.

روفتار گرمایی
اثر مقدار NBR
نتایج آزمایش‌های DMTA روی نمونه‌ها از -60 تا 120°C + در

درصد عامل پخت بودند تا حدودی آثار پخت بیش از حد مشاهده شد و تهیه فیلم نمونه مورد آزمایش زیر پرس را مشکل ساخت. در نمونه‌های ۲۱ و ۲۲ نیز نتیجه کاملاً رضایت‌بخش نبود. نتایج نشان می‌دهد که برای ایجاد خواص بهینه برای پخت لاستیک در آلیاز PVC/NBR باید روی شرایط بهینه از نظر پخت دینامیک یا استاتیک، درصد عامل پخت، مقدار لاستیک در آلیاز، دمای پخت و زمان آن تحقیق بیشتری انجام گیرد. البته، حتی در اینجا نیز مشاهده می‌شود که

شکل ۲ - مقایسه مدول ذخیره نمونه‌ها با درصدهای مختلف NBR.

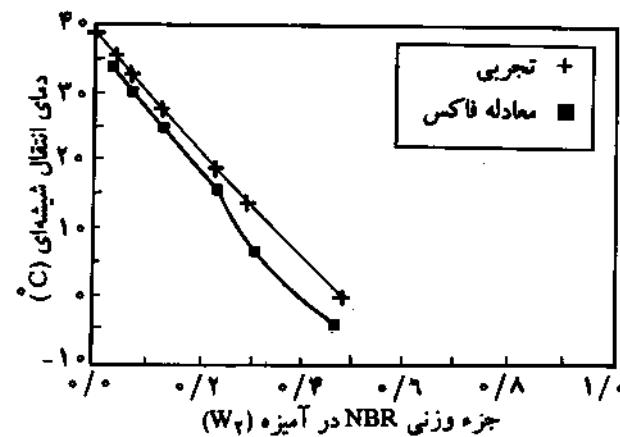

شکل ۵- تغییر وزن نمونه‌ها ناشی از غوطه‌وری در سوخت (در حالت مرطوب).

طبق معادله فاکس برای دو پلیمر سازگار دمای انتقال شیشه‌ای آلیاژ حاصل از رابطه $1 = \frac{W_1}{T_{g1}} + \frac{W_2}{T_{g2}}$ که در آن T_{g1} و T_{g2} بترتیب دمای انتقال شیشه‌ای آلیاژ و سازنده‌های ۱ و ۲ برحسب کلوین بوده و W_1 و W_2 نسبت وزنی سازنده‌های ۱ و ۲ است:

$$\frac{1}{T_g} = \frac{W_1}{T_{g1}} + \frac{W_2}{T_{g2}} \quad (1)$$

همان گونه که در شکل ۳ مشاهده می‌شود، مقادیر محسوسه شده به وسیله معادله فاکس با اعداد بدست آمده از روش DMTA همخوانی بسیار خوبی دارد و تایید دیگری بر امتراج پذیری دو پلیمر مورد نظر است.

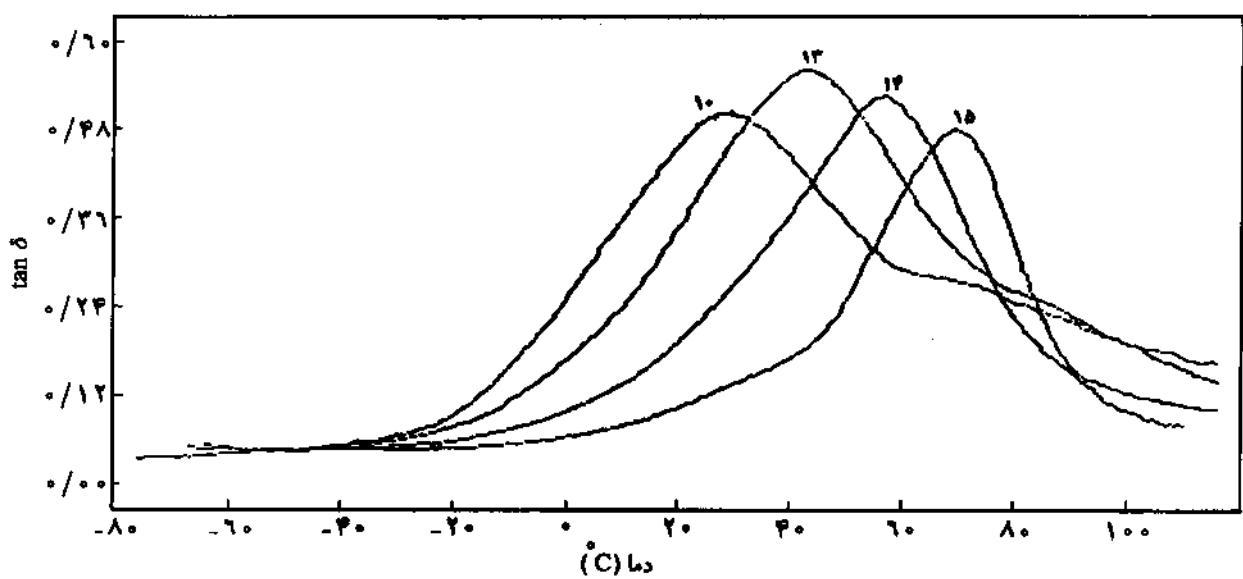

شکل ۳- مقایسه دمای انتقال شیشه‌ای حاصل از دو روش تجربی و معادله فاکس.

شکل‌های ۱ و ۲ ارائه شده است. دمای انتقال شیشه‌ای ترکیب PVC مورد استفاده برابر 38°C بودست آمده است.

یادآور می‌شود که دمای انتقال شیشه‌ای NBR مصروفی برابر 2°C است. با افزایش NBR به ماتریس نمونه ۱، دمای انتقال شیشه‌ای کاهش می‌یابد.

در تمام نمونه‌های ۱ تا ۷ فقط یک پیک در منحنی $\tan \delta$ مشاهده می‌شود. این مقدار بین دو دمای پیش گفته است و با افزایش درصد لاستیک کاهش نشان می‌دهد. همچنین، در منحنیهای E' فقط یک پله در تمام نمونه‌ها مشاهده می‌شود. این نتایج نشان دهنده امتراج پذیری پلی وینیل کلرید و NBR-۴۳ در تمام نسبت‌های آزمایش شده است.

شکل ۴- منحنی‌های $\tan \delta$ بر حسب دما برای مطالعه اثر DOP

پلی وینیل کلرید را تایید می‌کند. این مسئله به علت تفاوت ماهیت نرم‌کنندگی، این دو ماده است. ضمناً، رسم منحنی دمای انتقال شیشه‌ای نسبت به درصد DOP را ممکن می‌سازد. این موضوع با توجه به معادله فاکس و نزدیکی پارامترهای انحلال پذیری این دو ماده قابل پیش‌بینی است.

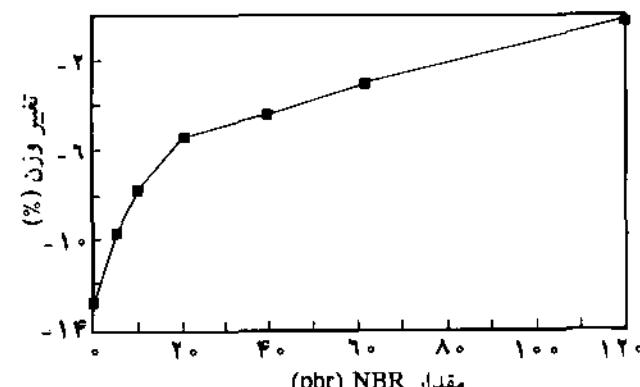
اثر پخت لاستیک

نتایج یانگر این است که با بیشتر شدن پیوندهای عرضی، دمای انتقال شیشه‌ای بطور محسوسی افزایش می‌یابد. نمونه ۱۹ حتی نسبت به نمونه ۱ (یعنی PVC فاقد NBR) نیز دارای دمای انتقال شیشه‌ای بالاتری است (جدول ۱).

مقاومت در برابر سوخت

برای آزمایش مقاومت نمونه‌ها در برابر سوخت از بنزین سویر بدون سرب و روش استاندارد ASTM D ۴۷۱ استفاده شده است. از هر نمونه ۳ قطعه به ابعاد ۵ cm × ۵ cm × ۰.۱ cm / ۲ برای آزمایش تهیه و در بشر حاوی ۱۰۰ cc بنزین در دمای محیط قرار داده شد. نمونه‌ها پس از ۷۲ ساعت از بشر خارج، با استون شسته و با کاغذ صافی خشک شدند. سپس، تغییر وزن آنها اندازه گیری شد.

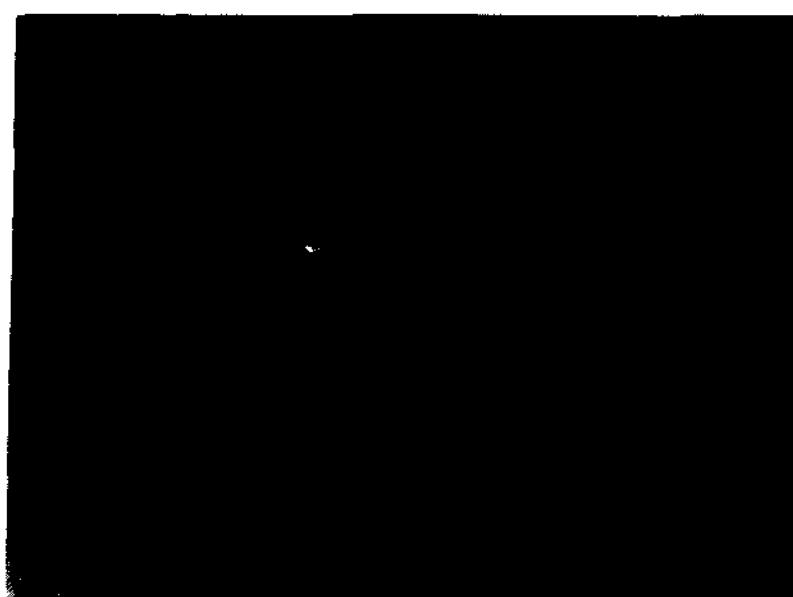
مطابق شکل ۵، نمونه ۱ یعنی PVC، به دلیل مهاجرت نرم‌کننده به حلال، افت وزنی نشان می‌دهد. با افزایش NBR این افت وزنی از بین می‌رود و همراه با اضافه شدن درصد آن، افزایش وزن ظاهر می‌شود. یکی از پژوهشگران [۶] تأکید می‌کند که قطعات ساخته شده از PVC بندرت پیوسته در برابر حلالها قرار می‌گیرند و اکثر این تعاس بطور

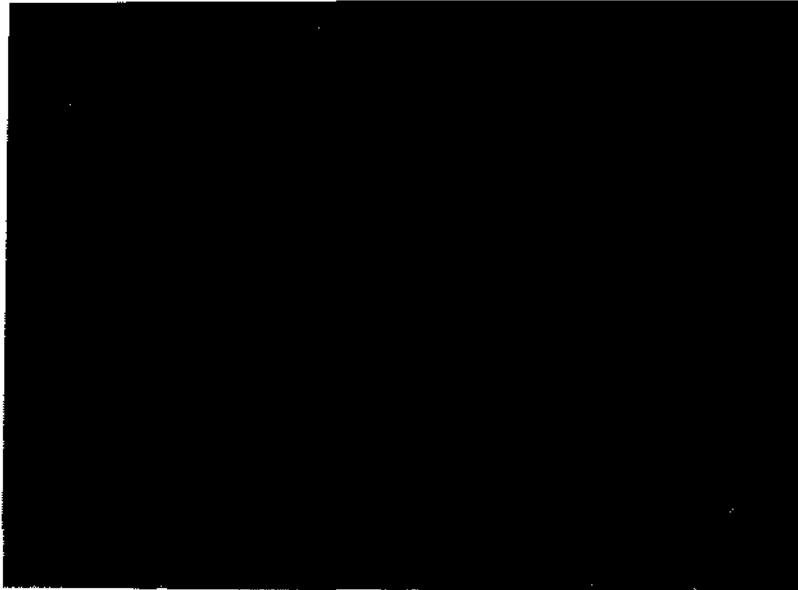
شکل ۶ - تغییر وزن نمونه‌ها ناشی از غوطه‌وری در سوخت (در حالت خشک).

اثر مقدار DOP

مقایسه رفتار DMTA نمونه‌های ۱۰، ۱۲، ۱۴ و ۱۵ اثر مقدار نرم‌کننده دی‌اکتیل فلات (DOP) رابر دمای انتقال شیشه‌ای آلیازها نشان می‌دهد (شکل ۴). هر چهار نمونه دارای ۲۰ phr لاستیک نیتریل NBR (NBR) است. نمونه ۱۰ با ۳۴ phr نرم‌کننده DOP در مقایسه با دارای دمای انتقال شیشه‌ای برابر 7°C است. در نمونه ۱۵، نرم‌کننده DOP به کلی حذف شده است، دمای انتقال شیشه‌ای تا 69°C افزایش یافته و نمونه سخت‌تر شده است. از نتایج آزمایشها مشخص می‌شود که تغییر دمای انتقال شیشه‌ای نسبت به تغییر درصد DOP حساسیت بسیار بیشتری را نشان می‌دهد. این موضوع، بار دیگر خاصیت نرم‌کنندگی بیشتر دی‌اکتیل فلات نسبت به لاستیک نیتریل در

شکل ۷ - تصویر SEM سطح شکست PVC با بزرگنمایی ۲۰۰۰.

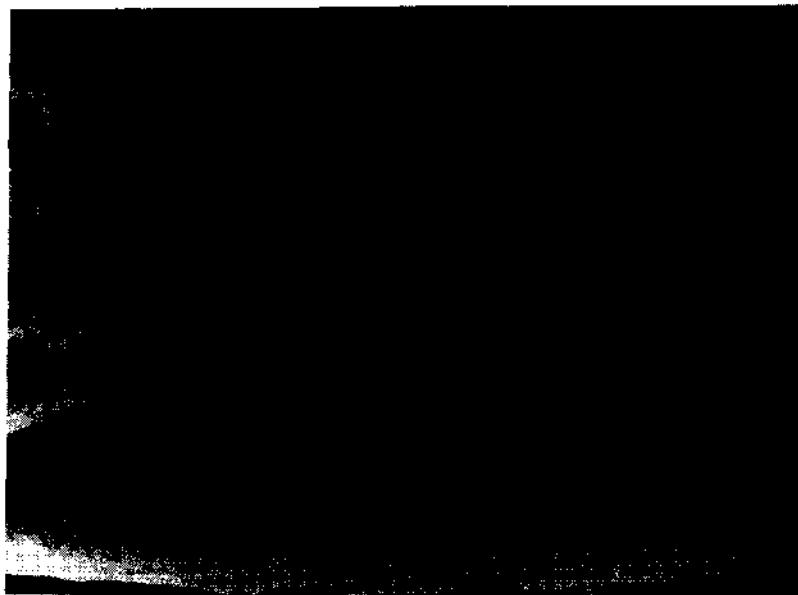

شکل ۸ - تصویر SEM سطح شکست آلیاز PVC/NBR:۱۰۰/۲۰ با بزرگنمایی ۲۰۰۰.

مطالعات میکروسکوپی

نمونه‌های مربوط به آزمایش مقاومت در برابر ضربه با استفاده از نیتروژن مایع در دمای پایین شکسته شد و سطح شکست آنها مورد مطالعه میکروسکوپی SEM قرار گرفت. تصاویر میکروسکوپی چند نمونه در شکل‌های ۷ تا ۱۰ ارائه شده است. تصویر ۷ مربوط به ناحیه شکست نمونه PVC فاقد NBR است، البته، با توجه به وجود DOP در

متناوب رخ می‌دهد. بنابراین، آزمایش تغییر خواص آنها نه تنها بلاfaciale پس از غوطه‌وری در حلالها یا روغنهای، بلکه پس از خشک شدن آنها نیز باید انجام شود. تغییرات وزنی نمونه‌ها پس از خشک شدن در آون با دمای 60°C به مدت ۲۶ ساعت، در شکل ۶ ارائه شده است که حاکی از اثر مشت NBP روی دوام نمونه‌هاست.

شکل ۹ - تصویر SEM سطح شکست آلیاز PVC/NBR:۱۰۰/۹۰ با بزرگنمایی ۲۰۰۰.

شکل ۱۰ - تصویر SEM سطح شکست آلیاز ۴۰ / ۶۰ PVC/NBR با بزرگنمایی ۵۰۰۰.

قدرتدانی

از آقای دکتر سمسارزاده و همکاری مستولان کارخانه‌های تولیدی تهران بویژه آقای مهندس مسعود رسول‌زاده برای انجام این طرح قدردانی می‌شود.

مراجع

- 1 *Encyclopedia of Polymer Science and Engineering*; 12, John Wiley & Sons, 399-462, 1985.
- 2 Emmett R. E.; *Ind. Eng. Chem.*; 36, 730, 1944.
- 3 Young D. W., Buckley D. J., Newburg R. G. and Turner L. B.; *Ind. Eng. Chem.*; 41, 401, 1949.
- 4 Pittenberger J. E.; *Mod. Plast.*; 25, 81, 1947.
- 5 Konrad E. K.; *Gummi-Ztg. Jubilee*; 13, 1936.
- 6 Duval G. R. and Milner P. W.; Technical Report; European Technical Center, Goodyear, France, 1989.
- 7 Schwarz M. F. and Bley J. W. F.; *Kunststoffe*; 77, 8, 761-6, 1987.
- 8 Cobb L. A. and Stockdale M. K.; *Plast. Compound.*; July/Aug, 1988.
- 9 Sen A. K. and Mukherjee G. S.; *Polymer*; 34, 11, 2386-91, 1993.
- 10 Manoj N. R. and De P. P.; *Polym. Deg. Stab.*; 44, 43-7,

آن، نمونه سطح نسبتاً ناصافی را نشان می‌دهد و به صورت ترد شکسته نشده است. در نمونه‌های بعدی با اضافه شدن درصد لاستیک، میزان چفرمگی بیشتر شده و سطح شکست نامرتب مشاهده می‌گردد.

هرچه درصد لاستیک بیشتر می‌شود، نمونه بطور بارزتری دارای سطح شکست چقرمه می‌شود. تصویر ۱۰ از نمونه آلیاز ۴۰ / ۶۰ PVC/NBR با بزرگنمایی ۵۰۰۰ گرفته شده است. هیچ گونه جدایی فاز دیده نمی‌شود و یک شبکه پیوسته از آلیاز نمایان است که نتایج آزمایش‌های قبلی در مورد استراج‌پذیری دو ماده را تایید می‌کند.

نتیجه گیری

با توجه به نتایج آزمایش‌های DMTA و مشاهده تنها یک پیک در منحنیهای $\tan \delta$ می‌توان نتیجه گرفت که لاستیک نیتریل حاوی ۳۴ درصد آکریلونیتریل با پلی‌وینیل‌کلرید بخوبی استراج‌پذیر است. افزایش PVC به NBR باعث کاهش استحکام کششی، افزایش ازدیاد طول نهایی و کاهش سختی آلیاز می‌شود. همچنین باعث بهبود مقاومت آلیاز در برابر سوخت می‌شود. این موضوع نشان می‌دهد که وجود لاستیک نیتریل در آلیاز باعث تثیت DOP و جلوگیری از مهاجرت آن می‌شود. اثر نرم‌کنندگی DOP در PVC در حدود ۲ برابر بیش از اثر مشابه ناشی از NBR است. بنابراین، با توجه به مسائل اقتصادی، فقط در مصارف یا منظورهای خاص باید NBR را جایگزین قسمتی از DOP کرد.

بررسی آبازهای پلی رینیل کلرید و لاستیک نپریل

12 Zakrzewski G. A; *Polymer*; 14, 347-51, Aug. 1973.

1994.

11 Mehrabzadeh M. and Bu
Sci; 64, 1605-11, 1997.